

עמ"ת 58422/09/16 - מדינת ישראל נגד אדיר ביטון

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' סגן הנשיא י' נועם

עמ"ת 58422-09-16 מדינת ישראל נ' אדיר ביטון (עציר)

העוררת

מדינת ישראל
באמצעות ענף התביעות של משטרת מחוז ירושלים

נגד המשיב

אדיר ביטון (עציר)
על-ידי ב"כ עו"ד לורה בר-אלון, עו"ד עידן גמליאלי

החלטה

1. לפניי ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש' הרבסט), מיום 14.9.16, בתיק מ"ת 6011-08-16 (המאוחד עם תיק מ"ת 50250-07-16) לפיה נעצר המשיב עד לתום ההליכים; אך נקבע, כי לכשיתפנה מקום בקהילה הטיפולית "הדרך" (להלן - הקהילה הטיפולית), יקיים בית משפט דיון בעניין תנאי השחרור של המשיב לצורך השתלבותו בטיפול גמילה בקהילה זו.
2. נגד המשיב הוגשו בבית משפט השלום שני כתבי אישום שבהם יוחסו לו עבירות התפרצות לדירות מגורים. לחובתו של המשיב הרשעות קודמות, רבות ומגוונות, במגוון עבירות סמים ורכוש, אשר בוצעו, בין-השאר, ובעיקר, על-רקע ההתמכרות לסמים. המשיב ניסה בעבר, לא אחת, להשתלב בטיפול גמילה, אך הוא לא התמיד בטיפולים, ואלו לא צלחו. במסגרת הליכי המעצר הוגשו לבית המשפט מספר תסקירי מעצר, אשר באחרון שבהם הומלץ על שילובו של המשיב בקהילה הטיפולית, לאחר שהלה נבחן על-ידי צוות הקהילה, עבר בהצלחה את ראיון הקבלה ונמצא מתאים לטיפול.
3. לאחר שעניין בתסקיר שירות המבחן, סבר בית משפט קמא, ולא בלי לבטים, כי יש ליתן למשיב הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול גמילה, במסגרת סגורה של קהילה טיפולית, בציינו כי "מדובר בחלופה רצינית וכבדת משקל, אשר השהות בה אינה קלה, ומסלול השיקום בה מורכב וקשה".
4. העוררת טוענת, כי שגה בית-משפט קמא בהחלטתו להפנות את המשיב לטיפול גמילה בקהילה טיפולית במסגרת חלופת מעצר; זאת לנוכח עברו הפלילי של המשיב, העובדה שתלויים ועומדים נגדו להפעלה ארבעה מאסרים על-תנאי לתקופה כוללת של 19 חודשי מאסר וכשלון הליכי גמילה ששולב בהם בעבר.
5. ב"כ המשיב גורסת, כי יש לדחות את הערר ולהותיר את החלטת בית-משפט קמא על כנה, זאת ממכלול הטעמים שבוארו על-ידי בית-משפט קמא.

6. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. אכן, כפי שטוענת העוררת, רק במקרים חריגים ניתן להפנות נאשמים לחלופות מעצר של השתלבות בטיפול גמילה במסגרת סגורה (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סוויסה (21.3.11)). כך למשל, מתאפשר טיפול גמילה, כחלופת מעצר, כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר; כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה; וכאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם (לעיל). אמנם, בעניינו של המשיב לא מתקיים התנאי הראשון. עם זאת, המלצת שירות המבחן לשילוב המשיב בהליך גמילה מצביעה על פוטנציאל הצלחה של הליך השיקום; וניתן להניח שיש בהליך הגמילה במסגרת סגורה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן המשיב. לכך יש להוסיף, כי אף אם לא היה מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר של השתלבות בטיפול גמילה, ואין אני קובע זאת, הרי שאין בכך כדי להביא לביטול ההחלטה, זאת מן הטעם שבעניינו של המשיב הוזמנו מספר תסקירים, ויש לקחת בחשבון גם שיקולים של צפייה שפיתח המשיב על סמך ההחלטות להזמין את התסקירים (בש"פ 5239/11 חיים וינברג נ' מדינת ישראל (4.8.14) בפסקה 5 סיפא). בנסיבות אלו, לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטה הקונקרטית בעניינו של המשיב, המקימה עילה להתערבות ערכאת הערר, בדבר הפנייתו לחלופת מעצר במסגרת קהילה טיפולית סגורה.

7. אשר על-כן, הערר נדחה.

מזכירות בית-המשפט תמציא עותקים מההחלטה לענף התביעות של משטרת מחוז ירושלים ולב"כ המשיב עו"ד לורה בר-אלון (ותוודא טלפונית קבלתה מחמת דחיפות העניין).

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ו, 28 ספטמבר 2016, בהיעדר הצדדים.

יורם נועם, סגן נשיא